

44. „рече Господь Господу моему: седи
отъ десната Ми страна, доклѣ туря Твоитѣ
врагове подножие на нозѣтъ Ти?“

45. И тъй, ако Давидъ Го нарича Гос-
подь, какъ тогава Той му е синъ?

46. И никой не можеше да Му отговори
ни дума; и отъ тоя день никой вече не смѣ-
ше да Го попита.

ГЛАВА 23.

Тогава Иисусъ заговори на народа и на
ученицитѣ Си

2. и рече: на Моисеевото сѣдалище
седнаха книжници и фарисеи;

3. и тъй, всичко, що ви кажатъ да пазите,
пазете и вършете; а споредъ дѣлата имъ не
постѣпвайте, защото тѣ говорятъ, а не вършатъ:

4. вързватъ товари тежки и мѣчни за
носене и ги турятъ върху плещитѣ на чело-
вѣцитѣ, а не искатъ и съ прѣстъ да ги по-
мръднатъ;

5. и всичкитѣ си работи вършатъ, за да
ги видятъ чловѣцитѣ; расширяватъ своитѣ
хранилища *) и правятъ голѣми политѣ на
дрехитѣ си;

6. сжщо обичатъ първо мѣсто по гошав-
китѣ и прѣдни сѣдалища въ синагогитѣ,

7. и поздрави по тържищата, и — да имъ
казватъ чловѣцитѣ: учителю, учителю!

(44) Псал. 109, 1 Лук. 20, 42. — Гл. 23. (4) Лук. 11.
46. Дѣян. 15, 10. (5) Числ. 15, 38. Второзак. 22, 12. (6)
Марк. 12, 39. Лук. 11, 43; 20, 46.

*) прѣврѣзки на челото и рѣцѣтъ съ думи отъ закона.